

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERȚIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Invitare de abonament.

Cu 1 Ianuarie v. 1898 se deschide
nou abonament

la

„Revista Orăștiei”

Domnii abonenți vechi cât și cei-
ce de acum înainte ar dori să aibă „**Revista
Orăștiei**” sunt rugați a grăbi cu abona-
mentele, pentru regulata expedare a foii.

Ne vom nisui și în viitor ca și în
trecut, ca întrucât ne permit puterile,
să fim sinceră apărătoare a cauzei nea-
mului nostru românesc, să-i facem cu-
noscute drepturile și datorințele lui, să-i
aducem la cunoștință toate câte se pe-
trec în această țeară și afară de hota-
rele ei, și *îndeosebi lucrurile ce se pe-
trec în comitatul nostru, al Hunedoarei.*

Fiind în ajunul de-a intra „**Revista
Orăștiei**” în al 4-lea an al vieții, rugăm pe
toți binevoitorii ei, ca cu aceeași căl-
dură cu care până acum au spriginit-o,
să o spriginească și de aci înainte, *în-
demnând și pe alții la aceasta*, cu atât
mai virtos, că acum mai mult ca ori-
și-când ni-se impune datoria, ca să fim
în curent cu toate câte se petrec în-
prejurul nostru, și ca umăr la umăr să
luptăm pentru binele poporului nostru
românesc, care este al nostru al tuturor.

Prețul foii rămâne tot același, și
anume:

Pe patru luni . . . 1 fl. — cr.
Pe o jumătate de an 1 „ 50 „
Pe un an întreg . . 3 „ — „

Pentru România și străinătate:

Pe un an 10 franci.

Administrația
„**Revistei Orăștiei**”.

Adunarea dela Arad.

O nouă dovadă a dat poporul ro-
mân despre aceea, că e conștiu de drep-
turile sale, prin alergarea la Arad în
număr atât de mare la adunare, în care
să se consulte că ce e de făcut în contra
atâtor nedreptăți ce zi de zi ni-se fac
din partea puternicilor zilei, adunare care
a fost însă oprită de către primarul
orașului.

S'a dovedit și de astă-dată, că una
este poporul cu conducătorii lui, și din
mari depărtări aleargă acolo, unde știe
că este vorba de-a se lua măsuri spre
șururarea șorții lui.

Însăși foile maghiare spun, că nici-
odată n'au mai văzut atâta lume româ-
nească adunată în Arad.

Li-au fost oprite protestările contra
volnicilor stăpânirii, dar' nu li-s'a putut
deține dreptul ca cel puțin, odată adu-
nați, prin rugăciuni ferbinți către cel
Atotputernic să se roage pentru binele,
pacea și înflorirea țării, și pentru înde-
lunga sănătate a M. S. Împăratului, care
dorește ca toate popoarele de sub Co-
roana Sfântului Stefan să fie egal îndrep-
tărite.

Din amorțala în care căzuse poporul
nostru de o vreme încoace, amorțală

care a dat prilegiu stăpânilor nostri
să creadă că pe veci sîntem striviți, și
că vor putea liberi să făurească la tot
felul de planuri nelegiuite în contra noa-
stră, a fost de-ajuns ca la un semn dat
de frunțașii nostri întreg poporul român
să se trezască, și cu miile să alerge sub
steagul ridicat de dinșii, pentru-ca cu
toții să lupte pentru recăștigarea drep-
turilor răpitate.

O nouă vieță a insuflat adunarea
dela Arad în toți Români cari doresc
o soartă mai bună, o soartă potrivită
cu poziția ce ocupă în stat. Ne-a în-
demnat la o luptă și mai bărbă-
tească ca până acum, pe toți câți ne
numim Români și ca Români voim să
murim pe acest pământ.

Numai înainte pe calea apucată și
mai curînd s'au mai târziu vom ajunge
la ținta dorită.

In ziua adunării au sosit mai multe
adrese de aderență din toate părțile
locuite de Români.

Lăsăm mai la vale să urmeze și
telegrama de lealitate ce convocătorii
au trimis M. S. Împăratului.

Eată-o:

Maiestății Sale Sacratissime Cesare
și Apostolice Regale

FRANCISC IOSIF I

Viena.

Români adunați în conferință electo-
rală, împedecați de a-și manifesta lealitatea
față de Înaltul Tron, s'au refugiat la altarul
Bisericii, exprimînd în rugăciuni credința
și alipirea nestrămutată către Augusta Casă
Domnitoare.

Aducînd aceasta cu omagială supunere
la Înalta cunoștință a Maiestății Voastre,
cerem scut și apărarea drepturilor noastre
cetățenești.

In numele a mii de Români adunați:

*Mihail Veliciu, Dr. V. Lucacu,
Dr. Ioan Suciu, Vasile Mangra,
Dr. S. Moldovan, Petru Truția,
Ioan Lințiu, Const. Gurban,
Dr. St. C. Pop, A. P. Barcianu,*

La urmă adunarea alegătorilor ro-
mâni întrunită la Arad a adus urmă-
torul proiect de rezoluțiuni:

I.

Poporul românesc locuitor în țările de
sub coroana Sfântului Stefan se simte scos
din toate drepturile sale politice și naționale.
Politica de maghiarisare a regimelor ce s'au
succedat dela 1867 încoace îl amenință chiar
în existența sa ethnică. Adîncă nemulțumire,
de care este cuprins din cauzele acestea po-
porul românesc, trebuie să producă la toți
patrioții sinceri și luminași serioase îngrijiri
pentru posibilitatea desvoltării pacifice și fe-
ricite a statului. În fața acestor stări de lu-
cruri, produse chiar prin regim și parlament,
poporul românesc, pururea credincios glo-
rioasei Case a Habsburgilor, cu credință și
devotament își întoarce privirile spre tron,
îsvorul dreptății, și sanarea rîului o așteapă
dela intervențiunea Coroanei, care în poziți-
unea sa înaltă stînd peste ori-ce particularism
și, ca adevărat reprezentant al intereselor
celor mai înalte ale statului, are chemarea
constituțională de a se întrepune, ca nu cumva

prepotența unei rase jignind interesele în-
dreptățite ale altora, să se conturbe pacifica
împună viețuire a popoarelor sale și statul
să fie expus unei sguđuiri chiar în structura
sa cea mai internă.

II.

Doritor de cultură și iubitor de pace,
poporul românesc simte adîncă bucurie vî-
vînd străduința Suveranilor Europei pentru
menținerea păcii. Îndeosebi visele schimbate
între gloriosul nostru Manorch și între Regele
României, sub al cărui sceptru trăiește ma-
joritatea poporului românesc, ne îndreptăiau
a spera, că luîndu-se în dreaptă considerare
însemnătatea politică a legăturilor prietenești
între cele două state vecine, stăruință se va
depune din partea celor competenți, ca prin
încetarea prigonirilor față de Români locui-
tori în țările de sub coroana Sfântului Stefan
și prin împlinirea cererilor îndreptățite și juste
ale lor, să se poată încheia și între popoarele
acelor state amicitie sinceră și dăinuitoare,
singurul temei firesc și sănătos al alianțelor
între domnitori și state. Durere însă, guver-
nul țării noastre n'a priceput buna intențiune
a Suveranilor, ci în loc de a face posibilă
o vieță comună mulțumitoare, chiar după
întîlnirile Suveranilor a potențat prigonirile
contra naționalităților, și presa pusă în ser-
viciul guvernului, în chip pervers a căutat
să exploateze înaltele visite în defavorul po-
porului român și a celorlalte naționalități ne-
maghiare din patrie.

III.

Isvorul amărăciunii poporului românesc
din țările de sub coroana Sfântului Stefan
este ideea fundamentală a actualei politice
de stat, care cu totală desconsiderare a in-
tereselor de vieță ale monarhiei servesc
exclusiv interesele naționale ale unei rase,
proclamînd de scop final al seu crearea uni-
tății naționale maghiare a Ungariei, care va
să zică nimicirea ethnică a celorlalte indivi-
dualități naționale ale statului. Această por-
nire aflîndu-se în contrazicere cu dispoziți-
unile fundamentale ale constituțiunei ungare
și cu drepturile firești imprescriptibile ale po-
poarelor nemaghiare de sub coroana Sfân-
tului Stefan, produce un dureros conflict în-
tre aceste popoare și între puterea de stat,
și acest conflict în persistența se va duce
monarhia în mod fatal la primejdioase sgu-
duri interne. Față cu această politică de stat,
atât de nedreaptă și desastroasă, adunarea
presentă a alegătorilor români cere să se
asigure pe temeiul necondiționatului respect
față cu legile sancționate, egala îndreptăire
a tuturor popoarelor care constituiesc acest
stat, în conformitate cu marele principiu de
egală îndreptăire națională, pe care se în-
temeiază programul național din 1881. Prin
aceasta poporul român ar fi pus nu numai
în drepturile sale, dar' și în poziția fericită
de a putea lua parte la vieța publică a sta-
tului și a lucra cu mai deplină putere pentru
prosperarea și bunăstare a patriei, fiind ast-
fel scutit de a-și mistui forțele în lupte lăun-
trice de apărare contra regimului

IV.

Prigonirile de tot soiul pornite de guvern
în contra Românilor cu scopul vîdit de a-
i intimida și de a slăbi insistența lor întru
combaterea unificării naționale a statului, a
produs rezultatul contrar, și creșterea amără-
ciunii poporului nostru ne umple pe toți de
serioase îngrijiri. În interesul bine înțeles al

patriei noastre protestăm deci în contra acestor
prigoniri și pretindem mai ales scoaterea din
vigoare a acestor nefaste ordinațiuni minis-
teriale, care în adevărată orbire politică vreau
să silească poporul românesc de a părăsi în
activitatea sa politică calea publicității și a
formelor constituționale.

V.

La timpul seu poporul românesc a pro-
testat în contra proiectelor de legi politice
bisericești. De atunci acestea proiecte s'au
făcut legi și astăzi putem constata, că îngri-
jirile noastre s'au justificat. Legile politice-
bisericești au sguđuit credința creștinească,
basa morală a statului nostru, și prin efectele
lor aceste legi facilitează desfacerea legătu-
rilor morale, care sînt menite a închea pe
îndivizii singuratici în familie, în societate, în
stat. În chipul acesta legile politice-biseri-
cești nu numai că știrbesc caracterul creș-
tinesc al statului nostru și vatămă interesele
basate pe legi încă ne abrogate ale bisericilor
creștine, ci contribuie chiar la slăbirea patriei
noastre. În deplină consonanță cu majori-
tatea însăși a poporului maghiar, cerem deci
desființarea legilor politice-bisericești.

VI.

Protestăm cu toată tăria cuvîntului nostru
în contra proiectului de lege despre maghia-
risarea numelor de localități și considerăm
acest proiect ca un nou atac îndreptat în
contra ființei etnice a popoarelor nemaghiare
din patrie și în contra autonomiei bisericesti
și comunale, asigurate prin legile fundamen-
tale ale țării.

VII.

În mijlocul tristei noastre situațiuni poli-
tice adunarea constată cu atât mai vie mul-
țumire faptul, că în măsura în care dispare
falsul nimb al libertății și al liberalismului în
Ungaria, se întorc earăși spre noi simpatiile
popoarelor europene și că importanța politică
a României pentru monarhia habsbur-
gică, pentru interesele vitale ale acesteia în
Orient și pentru interesele europene în ge-
neral, află recunoașterea sa în cercuri politice
tot mai largi. Luptînd pentru adevăr și drep-
tate, poporul românesc are cu sine simpatiile
popoarelor civilizate și ale tuturor oamenilor
iubitori de adevăr și dreptate. Deci adînc
pătrunsă de sentimentul grațitudinii, aduna-
rea exprimă cea mai călduroasă mulțumită
tuturor bărbăților de stat, publiciștilor și ami-
cilor poporului român, cari au apreciat just
causa noastră dreaptă și au spriginit-o cu zel
înaintea forului lumii civilizate. Și îndeosebi
aducem tributul nostru de recunoștință frați-
lor Români din Regat cari în zile grele nu-și
uită de noi.

VIII.

În fața insinuărilor care intenționează se-
ducerea opiniunii publice a Europei în ches-
tiunea situațiunei politice a Românilor de sub
coroana Sfântului Stefan, adunarea constată,
că întreg poporul românesc este unul și ne-
despărțit în aspirațiunile sale naționale-patrio-
tice, mărturisind un singur program politic,
stabilit la 1881 prin reprezentanții alegătorilor
români din Ungaria și Transilvania.

IX.

Avînd în vedere, că tendența principală
a politicei de stat amenință în existența lor
ethnică pe toate popoarele nemaghiare ale
Ungariei și Transilvaniei, adunarea dă expre-
siune convingerei sale, că a sosit timpul su-
prem ca toate acestea popoare cu unite puteri

să încerce respingerea acestei tendințe și să stabilească ca principiu fundamental al statului nostru poliglot egala îndreptățire națională a tuturor națiunilor conlocuitoare. In consecuență, adunarea invită pe conducătorii politice ai națiunilor nemaghiare aliate la continuarea mai intensivă a activității pentru realizarea programului politic comun stabilit la 1895 în primul congres al naționalităților română, sârbă și slovacă.

X.

Urmărim cu simpatie stăruința ce depun popoarele din Austria pentru validitatea principiului de egală îndreptățire, singura cale prin care se poate asigura mărirea și întărirea Monarhiei Habsburgice.

(Urmează sute de subscrieri).

O veste bună.

— De-ale „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei”. —

O veste foarte îmbucurătoare pentru harnicele țerance române cari 'și-au dat silința a pregăti lucruri de mână și a le trimite prin neobosita presidentă a „Reuniunii”, d-na Elena Hosszu, ne-a sosit zilele acestea dela Viena. Acele lucruri se află arangiate în o frumoasă expoziție, la una din cele mai renumite firme din Viena.

In săptămâna trecută, afișe mari anunțau pe toate stradele orașului deschiderea unei expoziții de industria românească.

Insași proprietăreașii firmei la care au fost date obiectele în comisiune, absolventă a școlii superioare de broderie din Viena, s'a exprimat foarte cald și a admirat dibăcia cu care țerancele române știu să pregătească tot felul de lucruri de mână.

La deschiderea expoziției insași proprietăreașii s'a îmbrăcat în unul din frumoasele noastre costume naționale.

Expoziția a durat 3 zile, și putem nădăjdui că va avea un sfârșit îmbucurător pentru noi.

Venezii, cari arată un foarte mare interes pentru această expoziție, cred că sînt produse de fabrică, într'atâta sînt de cu gust lucrute acele obiecte. Toate zierele din Viena se exprimă foarte măgulitor asupra lor.

Rugăm pe țerancele noastre române cari au ostenit și au trimis lucruri făcute de mână lor, să binevoiască a mai aștepta încă puțină vreme, căci la timpul seu, ale căror obiecte s'au vîndut, vor primi prețul acelora, ear' celorlalte li-se vor înapoia.

Mari sînt meritele ce „Reuniunea femeilor române din comit. Hunedoarei” li-a cîștigat pentru industria noastră de casă, și îndeosebi d-na presidentă a Reuniunii, care cu atîta

zel și abnegațiune se interesează de soarta harnicelor dar' lipsitelor noastre țerance.

Dee D-zeu, ca toate aceste osteneli să fie încungiurate de succesul pe care toți binevoitorii neamului nostru îl dorim.

Chestia națională

In România.

Nelegiuirile ce zilnic le îndurăm din partea stăpînirii maștere, au pus din nou în mișcare pe frații nostri din România.

In Cameră (sfatul bătrînilor) și în Senat (sfatul deputaților) în legatură cu desbaterile asupra Mesagiului de tron, chestia națională a fost din nou viu discutată. Dl deputat B. St. Delavrancea a rostit în parlament un prea frumos și românesc discurs în materia aceasta. Asemenea și încărîntitul naționalist dl P. S. Aurelian. Amintind despre «ungureasca» lege pentru maghiarisarea numelor comunale a zis: *Noi acestia de aici putem sta nepăsători, când vedem acesteia porniri a Maghiarilor de a maghiarisa numele satelor, munților, dealurilor, văilor, râurilor, lucru ne mai pomenit în istoria Europei? Asemenea porniri nu ne pot lăsa reci, căci ele tind ca treptat treptat să desnaționalizeze poporul român din Transilvania și Ungaria.*

Când vedem atîta dragoste frățască din partea fraților nostri, cu mai mare curagiu și bărbăție trebuie să lucrăm și noi pe toate căile, ca lupta noastră, luptă dreaptă și sfîntă fiind, cât mai îngrabă să ajungă la limanul dorit.

*

Comitetul „Ligei culturale” a fost convocat și el o adunare de protestare contra legii pentru maghiarisare. Adunarea s'a ținut Duminecă în București, la care au luat parte zeci de mii de cetățeni. Vorbitorii dnii: M. Vlădescu, D. Nenișescu, Murășian și Jorgala, au arătat situațiunea grea creată nouă prin această lege.

Adunarea s'a terminat prin votarea următoarei moțiuni, propusă de către M. Vlădescu, președintele Ligei culturale:

«Cetățenii capitalei întruniți în meeting de manifestație împotriva monstruoaselor lovituri ce se dau trecutului istoric al neamului românesc prin legea de maghiarisare, în conștiința deplină solidarității își exprimă odată cu indignarea lor profundă deplina încredere în lupta fraților de dincolo.»

S'a propus și trimiterea unei telegramme Exc. S. Metrop Miron Romanul.

Mulțimea, eșind din sala »Hugo«, unde s'a ținut adunarea, merge la statua lui Mihaiu-Viteazul, unde au vorbit mai mulți studenți. In urmă s'au împraștiat.

In Iași deasemenea a fost convocată o adunare în scopul acesta.

Foile ungurești după vechiul calapod, injură. Nu le place d-lor!

Tăria naționalităților.

— Voci străine —

Dela 1867 încoace, când prin așazisul »dualism«, s'a dat Ungurilor frîu peste Ungaria și Ardeal, Ungurii cei mai cu capul prin nori, se vâicărau într'una că ei sînt numai robi ai Austriei, dar' nu deopotrivă cu ei, că de-ar fi deopotrivă n'ar fi armata numai nemțască și diplomația în mîna Nemților, și altele. Și ziceau că abia așteaptă o zi binevenită, când s'o rupă de tot cu Austria și nimic să nu mai aibă laolaltă cu ea, numai chiar pe Domnitor, adecă să fie numai »uniune personală« între țeri.

Acum ar avea ziua dorită nainte nastului, căci împlinindu-se alți 10 ani de contract de legăturală între ele, și în Austria, în urma purtării Nemților neputîndu-se renou pe cale legală legătura pe alți 10 ani cu Ungaria, Ungaria ar avea drept, după lege, să se declare dar' la 1 Ianuarie 1898 de tot neatîrnătoare de Austria!

Dar', lucru ciudat, lor însile nu le trebuie neatîrnarea! Nu pare oare asta lucru ciudat? Poate să pară, dar' e așa! Și nu le trebuie drăguților, de frica naționalităților! Că de vor fi ei »neatîrnători« de Austria, vor cădea atîrnători de nemaghiarii cei mulți din țeară! Asta o vede azi toată lumea.

»Kölnische Zeitung« din Germania, publică mai zilele acestea un articol primit din chiar Budapesta, în care vr'un Neamț, se vede, ori vr'un Ungur mai limpede la cap, scrie astfel:

»Dacă astăzi ar fi o Ungarie tare și conștie, atunci din Carpați până în Adria ar răsuna strigătul după uniunea personală! In locul acestuia însă, pututindenea se vede lipsa de curagiu! Nime nu cutează să zică, că dorește uniunea personală; nici chiar neatîrnarea economică nu o vrea nime, și nici nefericita partidă a »fericitului« Kossuth nu cere mai mult decît... vamă deosebită de Austria.

Prin mîna slobodă ce au primit-o Maghiarii cu vre-o 22 ani mai înainte asupra naționalităților, s'au închis toc-

mai căile pe cari s'ar ajunge la neatîrnarea Ungariei!

Pe când Coloman Tisza purta reboiul de stîrpire contra naționalităților, li-s'a luat Ungurilor din mîna politica externă și armata.

Dar', ceea-ce e mai însemnat e, că lupta aceea a lui Tisza, ori-cît de grozavă a fost, nu a nimicit naționalitățile nemaghiare!

El n'a putut să le tragă chiar la roată, ori să le lege de cozi de cai turbați; și astfel ele (naționalitățile) s'au retras dela vieța politica și acum stau la pîndă.

Au voit să facă din nemaghiari 8 milioane de Maghiari, și 'și-au făcut mai tot atîția — dușmani în țeară!

Neatîrnării Ungariei, o recunosc acum și ei, îi stă în cale chestiunea nedeslegată a naționalităților!..»

Un cuvînt mai mult ca noi să ne înțelegem însemnătatea, și nici morți să nu ne dăm, că veni-va vremea să fim prețuiți după vrednicie!

PACEA LUMII

Anglia și Italia

Din toate părțile vin știri, că Anglia, care până acum a stat uimită de cele-ce se întîmplă cu China, a provocat pe Italia la o acțiune comună contra Chinei, dar' Italia 'i-a răspuns că ea făcînd parte din tripla alianță, nu are nici un drept și nici că poate face ceva în Asia-orientală Anglia nici când n'a îndreptat așa o provocare către Italia, și aceasta nici n'a putut să-i răspundă altcum.

Se zice mai departe că Anglia ar fi întrebat pe cei-ce au pus de gînd ca să împartă China între ei, că ce poziție are să iee și ea la toate acestea, la ceea-ce 'i-s'a răspuns că pretind să stee pasivă, adecă nepăsătoare la toate cele-ce se vor întempla.

Anglia și Iaponia.

După știrile mai nouă toată chestia cu împărțirea Chinei între puteri atîrnă dela Iaponia. Din cauza aceasta Anglia aleargă să se însoțască cu Iaponia în privința Chinei. Se zice că dacă Anglia reușește să capete Iaponia pe partea ei, atunci cestelalte puteri vor trage cea mai scurtă, căci după Anglia cea mai mare putere pe apă o are Iaponia. Ba unele știri ce ne sosesc, dau ca sigură alăturarea Iaponiei la Anglia.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Regret.

(Sonet)

Aș vrea să fiu precum eram odată
Copil de ani, copil la simțăminte,
Vrăjit de basme și de visuri sfinte
Cu sufletul și inima curată!

Dar' nu mai pot să fiu copil cuminte,
Să cred de sfîntă-o lume blăstemată,
Nu se mai lasă inima 'nșelată
De florile ce cresc și pe morminte!

Bătrîn de ani cu inima bătrînă
Spre alte lumi azi sbor am dat gândirii,
Copilăria pentru mine-'i moartă...

Deslănțuită-i patima păgână
A existenței — dorul fericirii
Prin viforul durerilor mă poartă!!

Emilian.

Fetița cu chibrituri.

Era cumplit de frig; începuse să ningă de dimineață și ningeă într'una; se și întunecase, seara se apropia, seara cea din urmă a anului. Pe frigul mare, în viscol, mergea o biată fetiță pe o stradă în sus; pe cap n'avea nici broboadă nici nimic, și picioarele ei erau goale.

Când plecase de acasă, de dimineață, plecase cu pantofi în picioare, niște pantofi vechi pe cari îi purtase multă vreme mama ei și cari erau mari de'i eșeau din picioare. De aceea îi și pierdă când fu silită să dee fuga să n'o calce niște trăsuri care veniau în goana cailor. După-ce trecură trăsurile, se întoarse ca să-și caute pantofii, dar' nu mai dădu de ei, căci un ștrengar de băiat îi luase unul și fugea cu el rîzînd, ear' pe celalalt îl prăpădise de tot roatele trăsurilor.

Și biata fetiță nu mai avu cu ce să-și fe-rească de frig picioarele care se roșiseră și se învinețiseră. În șorț avea niște cutii cu chibrituri, și în mână avea ear' o cutie de chibrituri. Dar' în ziua aceea, în ajunul anului nou, toată lumea avea treabă. Cine să se mai oprească pe viscolul acela, să se uite la biata nenorocită și să stee să-și dee de pomană vr'un gologan!.. Ziua era pe sfîrșite și ea nu vînduse măcar o cutie cu chibrituri. Trecea din stradă în stradă tremurînd de frig și de foame, iconă vie a celei mai îngrozitoare sărăcii.

Părul ei blond, lung și frumos care îi cădea pe spate, era plin de fulgi mari de zăpadă. Dar' ei nu-i păsa de aceasta. Pe la toate ferestrele străluciau lumini, din mai toate casele eșea miros plăcut de friptură de găscă, cum se face de anul nou. Și mirosul acela oprea pașii ei rătăcitori.

In sfîrșit după-ce se mai rugă odată — tot înzadar — de un trecător să-și cumpere o cutie cu chibrituri, vîzî un colț adăpostit între doue case și, prăpădită de oboseală se puse jos aceperindu-și picioarele cu fusta. Dar' dîrdîia de frig și mai tare ca înainte, fiori îi cutremurau corpul și nu îndrăznea să se ducă acasă, căci nu cîștigase nici un ban și îi era frică să n'o bată tată-său. Și, pe urmă și unde locuiau ei, într'o prăpădită de mansardă cu acoperișul crăpat prin care sufla vîntul ca la el acasă, era tot așa de frig ca și afară, căci lemne să facă foc nu aveau.

Mănușițele bietei tetițe erau înghețate de tot.

— Imi vine să scot un chibrit dintr'o cutie, își zice ea — că n'o să bage tata de seamă că lipsește — și să-și aprindă ca să-și mai încălzesc nițel degetele.

Și așa și făcu.

Aprinse un chibrit și îi inconjură flacăra cu mînilor.

Ce flăcără minunată! I-se părî fetiței că se pomenește deodată în fața unei sobe mari de tuci împodobită cu arămuri și în care ardea

focul. Ce căldură bună!. Fetița era să-și întinză picioarele ca să-și le încălzească când flacăra se stinse. Soba pieri și fetița rămase numai cu un băț de chibrit în mână.

Mai aprinse unul.

Flacăra'i lumină zidul din față, și fetița vîzî ce se petrece în odaia din spatele ei. Masa era întinsă și acoperită cu o față pe masă albă pe care străluciau niște farfurii de porțelan. In mijloc se afla o găscă mare triptă și cu cartofi de jur împrejur. Și numai iacă că pasărea pleacă din loc cu un cuțit și cu o turculiță în piept, și vine la biata fetiță... Pe urmă... Pe urmă flacăra se stinse și rămase numai zidul rece și umed.

Mai aprinse un chibrit și se pomeni lângă un pom de Crăciun cu mult mai frumos de cum vîzuse anul trecut unul prin geamul dela ușa unui negustor bogat.

Pe ramurile lui verzi, străluciau mii de luminări colorate; de toate părțile atîrnau cofeturi, jucării politice, o grămadă de minuni. Fata întinse mîna să apuce pe cea mai puțin frumoasă...

Chibritul se stinse. Pomul părî că se urcă spre cer și luminările să făcură stele; una căzu spre pămînt lăsînd dără de foc în urmă'i.

— O să moară cineva, cugetă fata.

Bunica ei, singura ființă care o iubea și care murise, nu așa de mult, îi spusese că de câte ori cade câte o stea, se ridică, de altă parte, câte un suflet spre rai.

CORESPONDENȚA

Merișor, Decembrie 1897.

Abia 2 ani de zile s'a făcut un pic de reculegere, și bravul popor merișorean earăși s'a pus să aducă o nouă jertfă creștinească, după-cum se cere azi dela mult cercatul nostru popor românesc, căci dacă noi Românii nu vom vedea de ale noastre, atunci altul zeu că nu va jertfi pentru noi și cauza noastră.

Isprăvindu-se cu zidirea căsilor parohiale în 1890, cu sfânta biserică în 1894, Merișoreni s'au văzură nevoiți a se apuca de o nouă repartitie, pentru edificarea unei noue școli corăspunzătoare legii și vredniciei lor, ca așa nimica să nu le steie în cale pentru a se putea numi cei dintâi Români din Valea-Jiului, care și-au făcut datorința față de D-zeu, lege și națiune, ca să poată și să aibă celelalte comune de unde lua învățătura despre datoria fiecărui Român.

În anul 1897 la început cu un glas, cu o simțire comit. comunal, bisericesc și școlar, cu preotul, învățătorul și primarul în frunte, Merișoreni în adunare hotărâra și primă repartitia și planul și la sfintele Paști 1897 își și plătiră repartitia, eară edificarea nouei școli o luă asuprași însuși primarul Ioan Rus Androne cu cuvintele: lasă să se o edific eu pentru dragostea și durerea ce o am cătră ea, nu pentru câștig, precum fac întreprinzătorii străini. Și și-a împlinit vorba, căci toată silița și-a pus-o și cu începutul anului școlar 1897 ni-a și dat-o în samă.

Crește inima ori-cărui Român trecând prin Merișor și văzând trei edificii nouă, în mijloc căsile parohiale, de-oparte școala și de alta biserică. De data asta filia Banița nu a vrut să steie cu Merișorul și Crivadia la edificarea nouei școli, care dela începutul veacului era laolaltă cu școala.

Văzând filia Banița că anul școlar bate la ușe și că acum ca despărțită trebuie să și închirieze și plătească singură învățătorul, la provocarea Merișorenilor s'a învoit a fi ortaci la noua școală, pentru care ortăcie s'a obligat a plăti 600 fl. și așa s'a pus începutul la un fond cu acei bani, cu menirea de a să ajutora școala.

Vrednicul popor din Merișor și-a făcut datorința, și de lăudat și imitat poate fi pe întregă Valea-Jiului și a Hațegului, și cum se nu când un popor de 95 familii fără de nici un venit comunal, fără ajutor străin și fără de a să îndatora la bănci, în restimp de 7 ani din repartitie să jertfească pentru căsi, biserică și școala 10 mii floreni.

Și poate că cineva s'ar face a nu crede când se spune că acest popor a mai cum-

Mai aprinse un chibrit. O lumină mare se răspânde și în fața fetei se ivi bunică-sa. Fața îi era plină de blândețe.

— Bunico, strigă fata, bunico, să mă iei și pe mine cu d-ta. Ah! Nu mă părăsi și d-ta când s'o stinge chibritul, nu pieri ca soba caldă, ca gâsca bună, ca minunatul pom de Crăciun. Stai, stai, ori mă ia și pe mine cu d-ta.

Și fetița mai aprinse un chibrit și pe urmă altul și în sfârșit aprinse toate chibriturile din cutie ca să vază pe bunică-sa mai multă vreme.

Și chibriturile luminară mai frumos de cât cea mai frumoasă lună plină...

Bunica nu mai era cocoșată și slabă ca atunci când murise, ci se schimbăse cu totul la față. Luă pe fată în brațe și zburând în vâzduh, o duse sus, sus tare, într'un loc unde nu e nici frig, nici foame, nici mahnire... Se afla în tața tronului lui Dumnezeu...

A doua zi de dimineață trecătorii găsiră într'un colț pe fetiță, moartă. Obrazii îi erau roșii, parcă zimbea. Murise de frig în noaptea care atător alții le aduseseră bucurie și plăceri.

În mână îi țepănă ținea niște chibrituri stinse.

— Ia te uită ce prostiel zise un om fără inimă. Cum o fi crezut ea că o să se încălzească cu foc de chibrituri?

Alții o plânseră pentru-că nu știau ce de lucruri frumoase văzuse ea în noaptea anului nou, pentru-că nu știau că, de și suferise, dar' acum era fericită în brațele bunică-sa.

părat prin 1883 și munți domnești din hotarul Merișorului cu 15 mii fl.

Intru adevăr vrednic popor, căci n'a pus în seamă lenevirea altor comune vecine.

Isidor Saturn,
preot român.

Pahod na... punga statului.

În lipsa de spațiu, scoatem din o corespondență mai lungă primită de pe *Valea-Geoagiului*, următoarele triste amănunte: Statul, drăguțul, și-a slobozit căpăii, ca nu cumva punga să-i rămână goală! În loc să caute a scădea ceva din darea anului de față, căci poporul a dat tare înapoi prin roada slabă, trimite pe capul lui hăităii, cari își bat joc de el în chip barbar.

Comunele din notariatul *Poianei* au fost zilele acestea străbătute de »biciul stăpânirii« (executor și gendarmi). Bărbați, femei și copii cu vitele legate de ațe, treceau în 16 Dec. c. cătră Geoagiu, pentru a le bate la dobă pentru dare. Acest transport era din comuna *Voia*, și peste noapte au fost oprți în comuna *Balșa*, în ocolul *Jidanului*, unde în cap de iarnă au trebuit să steie și oameni și vite, toată noaptea în frig, pentru-că așa poruncise mărghia sa executorul, și au stat apoi până mâne pe la 10 ore oameni flămânzi cu vite flămânze, pentru-ca mâne-zi mai sosind alt transport, să fie duși împreună mai departe spre locul perzării!

În 17 Dec. pe la 10 ore a sosit transportul așteptat, din comuna *Poiana*, mînat de doi panduri înarmați. Și s'au adaus la ceialalți și au plecat împreună trist convoiu. »Pahod na Sibir« maghiar, cu nimic mai bun ca cel muscălesc!. Și se vestește, că încă până la anul nou, asemenea soarte va ajunge și pe alte comune de pe *Valea-Geoagiului*.

Unul din popor.

Ungur „musicant“ al naibii!..

Intr'o zi într'un magazin mare de pianuri din Pesta un Ungur de pe pustă, cu bumbi mari și grei pe piept, cu haine largi, cu »pipă de spumă« și pălărie mică în virful capului, cari toate-l arătau că trebuie să fie foarte bogat. Își alege cel mai frumos pian, grozav de scump, și îl plătește.

Domnul și d-soarele din magazin admirau »aventul poporului«, că țărani cumpără deja pianuri!. Dar' când era gata, colop rotund le zice:

— Acuma mai dați-mi mie o zongoră, da acuratus vezi ca asta!..

— Tocmai așa ca asta nu am, dar' de altfel.

— Dar' mie îmi trebuie rupt ca asta să fie!

— Apoi să scriem la Viena după una...

— Scrie, dar' iute să vie.

— O să vie.. dar' spune, mă rog, zice vînzătorul, așa de tot mult se cântă la D-v.

În pian? Da del! De cântat la pian nu cântă nime la noi. Decât că se cade ca ompl să aibă în casă pian. Și-apoi 'mi-o spus soacra, că toată istoria nu plătește nimic dacă nu este și pe celalalt părete un castan tocmai ca asta!..

Și cu un aer biruitor, că ce adânci cunoștințe de »bun gust« are el, eși fudul din magazin, tîrindu-și cizmoaiele după sine.

NOUTĂȚI

Prin aceasta avisăm pe iubii cetitori ai »Revistei Orăștiet«, că Nrul 1 din anul viitor va apăre Mercuri seara în 12 Ianuarie n.

Alegerea de protopop al Dobrei s'a ținut în 16 Dec. a. c. Au fost trei concurenți, dintre cari au întrunit: Avram S. Păcurariu 31 voturi, Gerasim Sârb 15, și Iosif Morariu 1 vot, cu toate-că cest din urmă s'a retras înaintea votării.

După Români — Sârbii! Frunțașii confrăților noștri Sârbi au convocat pe ziua de Joi 18/30 l. c. »o mare adunare sârbească« la *Vêrșeș* cu scopul de a protesta și ei în contra legii cu maghiarizarea numelor comunelor. Ne bucurăm din inimă de această nouă pornire la luptă a confrăților noștri. Astfel apoi va vedea lumea mare că cine sînt mulțamiți, cu legile, cu cari stăpânirea vrea să ne »fericească«. Români, Sârbi, Slovaci și Sași — trei părți din locuitorii

băștinași ai patriei nu, singuri Ungurii o doresc, îmbătați fiind de afurisita »idee«! Înainte cu D-zeu, — căci în sfârșit a noastră va fi izbânda.

Școală românească închisă cu panduri. Prigonirile din partea stăpânirii se înmulțesc zi de zi. Nu trece zi, în care să nu avem de înregistrat câte o nouă volnicie. Eată ce știre ne vine din *Feleacul-săsesc*:

În timpul din urmă Ungurii din acea comună au pornit o goană turbată contra școlii românești confesionale, cu spurcatul gând de a o nimici, ca în locul ei să facă o școală de stat, care să slugiască planurilor ticăloase ale maghiarisirii. Poporul, în frunte cu preotul *Mihaiu Baciu*, s'a împotrivit voinicește, dar, în urma urmelor puterea brutală a învins.

În prezinta Sfântului *Nicolae școala a fost închisă cu panduri*. Slugi de-ale stăpânirii înarmate s'au pus înaintea ușilor școlii și nu lăsau pe școlari să intre, ci cu sila îi făceau să meargă la școala ungurească. *Preotul a fost amenințat de protopretor că va fi dat în judecată pentru agitație, ear' că pe învățător în 24 de ore îl vor scoate din sat și-l vor da peste hotar.*

„Reuniunea femeilor rom. gr-or. din Hunedoara“ arangiază la 8 Ian. n. un *Concert* în sala otelului »Hunyadi Vârhoz«. Programul Concertului va fi executat de corul vocal al bisericii gr-or.

Tifusul între soldații din Făgăraș. Între soldații din Făgăraș bântue de câteva zile tifusul. Deja 66 de soldați s'au bolnăvit, între cari și 2 oficeri. Întreg orașul e cuprins de groază de mersul acestei boale cumplite. Casul acesta își are însă și partea sa tragi-comică. În 14 Dec. seara târziu, ca fulgerul s'a lătit vestea, că marea casarmă, reședința de odinioară a principilor de *Apași*, — arde. Un fum puternic și roșeață să ridică din mijlocul ei, dând fior privitorilor. Au început îndată a trage copotele dela biserici într'o dungă și pompierii a da signale de foc. Dar' în curând s'a tăcut liniște, căci nu era nici o primăjdie, decât că s'a dat ordin ca toate saltelele cu paie și perinile, asemenea și hainele infectate de boală, pe lângă grija cuvenită, să se ardă. Între locuitorii civili ai orașului abia s'au ivit vr'o 3 casuri de îmbolnăvire

Concert împreună cu Producțiune teatrală va arangia corul mixt al bisericii rom. gr-or. din *Deva Sămbătă* a treia zi de Crăciun în sala »Redoute«. Se va juca piesa »Sărăcie Lucie«, comedie în 2 acte de I. Vulcan. Programul Concertului îl va executa corul bisericii.

— În *Cugir Sămbătă* în 8 Ianuarie n. se da o *serată teatrală*. Se vor preda: »Peatra din casă« și »Arvinte și Pepelea«. Prețul intrării: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. Venitul curat este destinat pentru *biblioteca școlii*.

O nenorocire Mercuri după prânz, pe la 3 ore, servitoarea dlui avocat *Böck* din Orăștie, o Româncă din nebăgare de seamă s'a aprins cu petroleu, arzându-i jumătate trupul. Că nenorocita nu a ars de tot, este a se datora unor soldați, cari locuiesc în acea curte, și cari văzând nenorocirea, au alergat la dinsa, au băgat-o în zăpadă și au aruncat cu lopata zăpadă pe ea, până-ce focul s'a stins.

Petrecere cu joc se va arangia în 19 Ianuarie 1898 în *Lipova*, în sala »Archiducelui Iosif« în favorul copiilor săraci dela școalele române din loc.

Fabrică arsă! Sămbăta trecută fabrica de hârtie din *Zărnești* a căzut pradă flăcărilor. Pagubele sînt foarte mari.

Dar pentru biserică. Dl *Dimitrie Grec* dimăună cu soția sa *Elena*, »hutman« în *Musariu*, a donat bisericii gr-or. din *Mogoș-Mămăligani* suma de 3 fl., pentru care binefacere i-se aduce și pe calea aceasta mulțumită. *Vasilie David*, paroch.

Nu mai plătesc dare! Locuitorii unguri ai comunelor *Mások*, *Darász* și *Herczeg*, s'au săturat și ei de atâtea amar de dări cu cari stăpânirea spre fericirea »patriei« i-a îngreunat și au hotărît a nu mai plăti nici o para chioră. Să înțelege gendarmii și executorii au tăbărit în comunele amintite și își fac datoria, știi colea... ungurește.

Logodnă Dl *George Oprean*, sergent-major la regimentul 64. în *Viena* s'a fidațat cu d-soara *Maria Orlitzek*.

Viriliștii Orăștiet. Din lista viriliștilor compusă pentru anul 1898, ai comunității Orăștiet, însemnăm pe următorii Români și institute românești:

»Ardeleana« (e prima între viriliști, plătește dare anuală 3274 fl. 64 cr.), *Dr. Ioan Miha* (558 fl. 98 cr.), *Nicolau Vlad* (444 fl. 14 cr.), *Dr. Aurel Muntean* (285 fl. 70 cr.) și Institutul tipografic »*Minerva*« (249 fl. 78 cr.)

O rugare. Onorații dñi preoți și toți binevoitorii cari au primit liste de colectare pentru noua biserică din comuna noastră sînt rugați să binevoiască a ne înapoia listele dimpreună cu rezultatul obținut. Această rugare o repetăm cu atât mai virtos, deoarece locul improprietat al fiecărei liste trebuie să-l adevărim cu însași lista. Exprimându-ne și de astă-dată marea noastră mulțumită, apelăm cu nădejde la mariminositatea vrednicilor noștri credincioși, căci: »puternic este D-zeu să prisosească tot darul întru voi, ca întru toate pururea toată îndestularea avînd, să prisosiți spre tot lucrul bun«. *Ioan Budoiu*, și *Longin Popa*.

Judecată fioroasă. Am pomenit și noi la timpul său, că mai mulți țărani din *Sfeini-ceac* (Croatia) au fost dați judecării, fiindcă au omorît trei slușbași unguri. Judecata a ținut timp de mai bine de o lună. Sentența ei e de tot fioroasă. 11 înși au fost osândiți la moarte prin streang, 2 la 10 ani, 1 la 3 ani și 1 la 2 ani robie grea, 4 la închisoare dela 10 luni până la 2 ani. Când judeci că adevăratul vinovat, e guvernul unguresc cel de acum și cele trecute, cari prin nedreptăți pe peste nedreptăți pe capul bietului popor au scos pe acesta din răbdare, silit fiind a și face înșiși ca arma dreptate!

La numărul de față alăturăm pentru abonații noștri al treilea premiu literar pentru anul de față: o broșură elegantă, de 48 pagine, cuprinzînd poezii, nuvele, schițe, etc. frumoase și plăcute.

AMICIȚIE — DISTRACTIE

Sfătuitoarelor mele... Sfat, sfat și mîngăere nu grațulări!.. *Ucenic.*

Lui Lulu... Da, nu te-ai înșelat, când ai observat un pic de »pessimism«?... acum vei observa de sigur și mai mult la întelnire, de cumva »roata nu se va întoarce«. Atunci era numai »vêrul penitei«, acum în se e pe cale a... inima. Motivul? Un singur cuvînt! Dar' nu, nu se poate surată draga, căci »ea« doară îi... bunătatea personificată! *Sora.*

Ei... Ochii mei, inima mea, sufletul meu, toate se mă fi înșelat oare? Am fost »rêu«, bine, zi-mi »rêutate« dar' nu tăcea! *Eu.*

Pănușei... Crești mare, mare! *Pănuș.*

FEL DE FEL

Judecătorul cătră polițist, în fața unui pungaș ce e prins spărgînd: Bagă-l numai decît în temniță.

Polițistul. Dar' nu mai e loc, domnule judecător!

Dar' pungașul de colea, liniștit și familiar: Dacă nu mai e loc, lăsați să vin altă dată, domnule judecător...

O servitoare căutând ceva prin casă, dete peste stăpânul ei, care tocmai să săruta la nemurire cu o ducă streină...

— Vezi Ileano, se nu cum va să mă spu cui-va, zice el servitoarei.

— Oh! cuonașule, la lucruri dastea sînt foarte tăcută, puteți întreba și pe doamna, că știe...

POSTA REDACȚIEI.

Tuturor cetitorilor noștri:

Serbători vesede și fericite!

Dlul I. B. în C. Manuscrisele nepublicate nu le păstrăm, astfel cererii nu îi putem satisfăce.

Dlul A. Florea în R. Dela noi foaia vi-se expediază regulat. Vê rugăm însă a ne scrie ce numeri n'ați primit, și vi-i trimetem.

Dlul V. Ţicu în Z. m. Cu toate-că de aci foaia se expediază regulat, vêu alăturăm la nrul de față și cei reclamați.

Correspondența din S. despre cele întemplate în noaptea spre sf. D. nu o putem publica deocamdată. Ne vine a nu crede, că oameni și încă frunțași să fi sevîrsit o astfel de faptă. În zilele aceste vom fi informați despre adevêrul ei din alt isvor și apoi vêu vom răspunde. Vêu rugăm deci a fi cu pacientă.

Ultime știri.

Adunarea dela Vêrșeș oprită.

În momentul încheerii foii aflăm că adunarea convocată de frunțașii Sârbi a fost, întocmai ca și cele românești, oprită.

Toate zierele sârbești publică energice proteste contra maghiarisirii.

O nouă adunare de protestare

este convocată de comitetul Ligei la București.

Pentru redacție responsabil: **Petru P. Barițiu.**

(289) „DIANA” 1-3
baie de vane
în Orăștie

în casele din Str. **Berăriei 9.**
(vis-à-vis de casa dlui A. Zeitler).

Prețul pentru o baie în zilele de lucru este **30 cr.**, ear' în Dumineci **20 cr.**

Prețul pentru 12 băi **3 fl.**

Băile se fac din apă curată și fără miros.

Orele de scaldă: în toate zilele dela 7 dimineața până la 7 seara.

Avis!

Prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că „Nera”, cassă de păstrare ca societate pe acțiuni, cu sediul în **Bozoviciu** (comitatul Caraș-Severin) și-a început activitatea, în urma căreia

acoardă **împrumuturi cambiale și hipotecare**; primește **depuneri spre fructificare** și îndeplinește **toate operațiunile comerciale** pe lângă cele **mai favorabile condițiuni.**

Bozoviciu, în 20 Decembrie 1897.

(886) 1-1 Direcțiunea.

Păziți-vă sănătatea!

Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutural și alte boale lăuntrice, apoi pentru boalele de copii, se recomandă cu multă căldură

Medicamentele Kneippiane

pregătite strict după îndrumările celebrului S. Kneipp, și întrebuințate cu cel mai mare succes de mii de bolnavi.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui **Dr. Iulius Schopper** în Oravița (Krassó-Szörény m.).

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

(281) 3-10

Anunț.

„Cassa de păstrare în Merourea”, societate pe acții, cu un capital social de **64.000 coroane**, după ce înregistrarea firmei s'a efectuit, își va începe activitatea în **1 Ianuarie 1898** și deocamdată va face următoarele operațiuni:

a) va primi depuneri spre fructificare;
b) va escompta cambii cu cavenți;
c) va acorda împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți și pe ipotecă.

Localul »Cassei de păstrare« e în »Drumul țerii« în casele dlui **Daniil Stroia.**

Orele de biurou în fiecare zi sunt dela 9—12 a. m.

Mercurea, în 15 Dec. 1897.

Diracțiunea

„Cassei de păstrare în Merourea” societate pe acții.

(285) 1-1

Sz. 9343—1897. (287) 1-1

Arveresi hirdetmény.

Alulirt bírósági kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezen-

nel közhirre teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897. évi május 7-én 4251, 4252 számú végzése következtében Dr. Moldován ügyvéd által képviselt szászvárosi Kovátsik M. Imre végrehajtható javára szászvárosi Tomástyuk Iulia végrehajtást szenvedett ellen 215 és 280 frt s jár. erejéig 1896. évi december hó 6-án foganatosított biztosítási végrehajtást utján lefoglalt és 431 frt 15 kr-ra becsült bolti árucikkékből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróság 9343—1897 sz. végzése folytán végrehajtást szenvedett lakásán Szászvároson leendő eszközlésére **1898 évi január hó 11. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Szászvároson, 1897. évi december hó 29. napján.

Benrád Ottó s. k.
kir. bir. kiküldött.

ANUNȚ.

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința P. T. public din Orăștie și jur, că **posed în magazile mele, ce le am de un timp de 22 ani,**

TOT FELUL DE PESCARIE

sărată, asigurând On. Public, că pot concura cu ori-care comerciant de această bransă, atât ce privește calitatea mărfurilor, cât și diferența prețurilor.

Posed anume: **Crap mare și mic, Somn, Morén, Plătică, Ciortan, Tarasea** (Veveriză), **Scrumbii** (Heringi), de mai multe feluri, **Ruși** (Muscali) cu butoaiele, **Lacherdă** (Lapardon); **lore negre** de România moi și tescuite, **lore roșii** moi și tescuite.

Trimet en gros, asemenea și pachete cu posta ori și unde.

Asemenea în **Hățeg și Brașov**, am deposit de aceste mărfuri.

Rog dar' pe On. public atât de aici, cât și din orașele mai sus numite, a mă onora cu comande și a mă cerceta, promițând că-mi voi da silința a satisface tuturor cerințelor On. public, cât îmi va sta în putință.

(281) 4—

Cu deosebită stimă

Vasile N. Bidu

comerciant de pescărie în Orăștie.

„ARDELEANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 30—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arăndează și exarăndează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află **500 acții proprii, puse în vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68 1897,**

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în Iunie 1897.

Diracțiunea.

Baie de aburi, basen și vane, în Orăștie

= Strada Ferăriei 8. =

Proprietatea d-lui S. Birthler.

Încălzire centrală! Cea mai mare eleganță și comoditate!
Cea mai mare curățenie! Arangiamet pentru toate trebuințele!
Prețuri ieftine!

În baie se întrebuințează **numai apă de riu strecurată!**

Toate conductele (aparatele), pentru a fi asigurate contra ruginii, **sunt făcute din aramă roșie!** Fiecare vană e provăzută și cu un **douchel!**

PREȚURILE BĂILOR:

Abonament pentru 12 băi de abur . 5 fl. || 0 baie singuratică de abur . . 50 cr.
Abonament pentru 12 băi de vană . 4 fl. || 0 baie singuratică de vană . . 40 cr.

În fiecare Duminecă baie comună de basen, à 25 cr. de persoană.

Ordinea de soăldat, în baia de aburi:

LUNI:	Domni.	VINERI:	Dame.
MARȚI:	Dame.	SÂMBĂTĂ:	Domni.
MERCURI:	Domni.	DUMINECĂ a. m.:	Domni.
JOI:	Dame.	DUMINECA d. a.:	baie comună.

Baia de vane stă la dispoziție atât pentru domni cât și pentru dame, în toate zilele.

Bilete și cărți de abonament se pot căpăta în **însuși localul băii (Strada Ferăriei 8.)**, apoi în **tipografa fraților Schuller**, în prăvălia domnului **F. F. Widmann** și în cofetăria dlui **J. Eisenburger.**

Onoratul public este respectuos rugat prin aceasta, a onora baia mea prin întrebuințare număroasă.

(263) 8—26

Cu toată stima:

S. BIRTHLER.

În atențiunea cumpărătorilor!

(288)

IOSIF LOBSTEIN în ORĂȘTIE

Cu ocasiunea sêrbătorilor va scădea **prețurile făinei.**

Totodată își recomandă și bine arangiatul magazin de **TEA și RUM.**